

Για τρίτη φορά στην πόλη μας γινόμαστε μάρτυρες του ίδιου, τραγικού σκηικού: εξαθλιωμένος πρόσφυγας συνθλίβεται σε «τυχαία» σύγκρουση φορτηγών, σταματημένων σε φανάρι. Κι αν αυτή τη φορά ο τραυματισμός του δεν απέβη μοιραίος, δεν συνέβη το ίδιο στο πρόσφατο παρελθόν, δε θα συμβεί το ίδιο στο μέλλον. Παράλληλα, σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη τριακόσοι μετανάστες βρίσκονται για 37η μέρα σε απεργία πείνας διεκδικώντας τη νομιμοποίηση που έχασαν λόγω έλλειψης ενσήμων. Στα Προπύλαια Αφγανοί πρόσφυγες πολέμου βρίσκονται σε απεργία πείνας πάνω από δύο μήνες, διεκδικώντας άσυλο όπως ορίζει η συνθήκη της Γενεύης για τους πρόσφυγες. Όλοι πλέον αντιμετωπίζουν άμεσο κίνδυνο για την ίδια τους τη ζωή.

Σε όλες τις περιπτώσεις ο θύτης είναι κοινός: είναι η συγκεκριμένη μεταναστευτική πολιτική του ελληνικού κράτους. Άνθρωποι που εγκαταλείπουν τις πατρίδες τους κυνηγημένοι από τον πόλεμο και τα δικτατορικά καθεστώτα, αναζητώντας τη γη της επαγγελίας, βρίσκονται αντιμέτωποι με την αδιαφορία, τη ρατσιστική πολιτική, τον κυνισμό του κράτους. Το θεσμικό αδιέξοδο και η απόγνωση είναι οι αιτίες που οδηγούν τον πρόσφυγα να διακινδυνεύσει τη ζωή του πηδώντας σε ένα φορτηγό, που οδηγούν το μετανάστη σε έναν αγώνα τόσο σκληρό όσο η απεργία πείνας.

Αν δεν θέλουμε να θρηνήσουμε νέα θύματα, η ελληνική πολιτεία πρέπει επιτέλους να αλλάξει στάση. Η Κίνηση Υπεράσπισης των Δικαιωμάτων Προσφύγων και Μεταναστών εκφράζει την αλληλεγγύη της στους πρόσφυγες και μετανάστες που αγωνίζονται και απαιτεί:

- τη νομιμοποίηση όλων των μεταναστών που ζουν και εργάζονται στην Ελλάδα
- τη χορήγηση ασύλου σε όλους τους πρόσφυγες που προέρχονται από εμπόλεμες χώρες
- την κατάργηση της συνθήκης Δουβλίνο II

Μας λένε ότι «δεν χωράνε» άλλοι μετανάστες. Χωράνε μήπως άλλοι νεκροί;